

Критеріями виключення були органічні та ерозивно-виразкові ураженнями шлунково-кишкового тракту, а також хронічна чи гостра форма панкреатиту. Залежно від отриманого лікування хворі поділені на 2 групи: I — 29 пацієнтів, II — 28 пацієнтів. Пацієнти I та II груп отримували стандартну терапію: дуспаталін по 200 мг 2 рази на добу; креон по 10 000 ОД 3 рази на добу; урсофальк по 5–8 мг/кг по 1 капсулі під час основних прийомів їжі. Пацієнти II групи, окрім основної терапії, отримували додатково ентерожерміну по 1 капсулі 2 рази на добу. Комплексне лікування тривало 3 тижні. По закінченню лікування оцінювали частоту диспептичних проявів, визначали мікробіоценоз. Групи були порівнянні за демографічними та клінічними показниками. Статистична обробка отриманих результатів дослідження проводилась на персональному комп'ютері за допомогою програми Statistica 6.0. Вірогідними вважалися дані при $P < 0,05$. Проведене дослідження виконане відповідно до етичних норм Гельсінської декларації перегляду 2008 року.

Результати дослідження. При визначенні мікробіоценозу товстої кишки виявлені зміни мікрофлори у хворих обох груп. При порівнянні результатів лікування через 3 тижні частота диспептичних синдромів, що характеризують дуоденальну гіпертензію (відрижка, гіркота в роті, нудота), значно зменшилася в пацієнтів II групи, які отримували ентерожерміну. Вірогідно відрізнялися в групах частота відрижки та гіркоти в роті (у II групі — 3,6 %, у I групі — 13,8 % ($P < 0,05$)) та здуття живота (7,2 та 20,6 % відповідно ($P < 0,05$)). Після лікування біль у правому підбер'ї зберігся в I групі — 10,3 %, у II групі — 3,6 %. Дисбактеріоз спостерігався в 20,7 % пацієнтів I групи й лише в 3,6 % II групи. Стан кишкового біоценозу покращився в обох групах.

Висновки. Комплексна терапія з включенням препарату ентерожерміна нормалізує мікрофлору товстої кишки у хворих на жовчнокам'яну хворобу після холецистектомії. Отже, ентерожерміна є препаратом вибору в комплексній терапії хворих на жовчнокам'яну хворобу після холецистектомії, направлений на зменшення диспептичних синдромів, в патогенезі яких значну роль відіграє порушення мікрофлори кишечника.

УДК 616.441-008.64:577.175.4:615.451.1:582.272-092.9

ЩЕРБАК О.А., КРАВЧЕНКО В.М.

Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна

ВПЛИВ СПИРТОВОЇ НАСТОЯНКИ ЛАМІНАРІЇ НА РІВЕНЬ ТИРЕОЇДНИХ ГОРМОНІВ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ГІПОТИРЕОЗІ

На сьогодні фармакотерапія захворювань щитоподібної залози є актуальною проблемою практичної охорони здоров'я. Відзначається зростання тиреопатій, що в основному обумовлено несприятливими екологічними умовами та дефіцитом йоду в навколишньому середовищі. Тому проблема йододефіциту є доволі актуальною як для України, так і для багатьох країн

світу. Фітотерапія застосовується для лікування хворих із тиреопатіями в комплексі з фармакотерапевтичним лікуванням або самостійно при легких формах захворювання, у період між курсами медикаментозного лікування, а також для профілактики. У цьому напрямку становить інтерес розробка фармакологічних засобів рослинного походження, що мають тиреотропні властивості.

Метою нашого дослідження стало вивчення впливу на функцію щитоподібної залози 10% спиртової настоянки ламінарії, до складу якої входять йод та інші мінеральні речовини, альдегіди, кетони, флавоноїди та інші біологічно активні речовини.

Матеріал і методи дослідження. Експериментальний гіпотиреоз у щурів викликали шляхом введення 1% розчину перхлорату натрію (NaClO_4) з питною водою впродовж 42 діб. 10% настоянку ламінарії вводили в дозі 1 мл/100 г. Препаратом порівняння слугував лікарський засіб йодомарин. Після закінчення експерименту тварин шляхом миттєвої декапітації виводили з експерименту, збирали кров і в плазмі крові визначали рівень тиреоїдних гормонів — трийодтироніну (T_3) й тетрайодтироніну (T_4). Визначення T_3 й T_4 у плазмі крові щурів проводили методом імуноферментного аналізу з використанням тест-систем.

Результати дослідження. Встановлено, що при експериментальному гіпотиреозі спостерігається зниження концентрації тироксину та трийодтироніну в 1,6 та 2,1 раза відповідно. Рівень T_3 при застосуванні референт-препарату йодомарину був на рівні інтактних тварин, але концентрація T_4 була у 1,4 раза меншою. При вивченні впливу 10% настоянки ламінарії на тлі експериментального гіпотиреозу було встановлено, що рівень тироксину наближався до значень інтактного контролю та у 2,2 раза перевищував значення контрольної патології. На рівень трийодтироніну спостерігався подібний вплив.

Висновки. Проведені дослідження дозволили встановити вплив 10% настоянки ламінарії на синтетичну функцію щитоподібної залози на тлі гіпотиреозу, викликаного перхлоратом натрію. Тому отримані нами експериментальні дані дають можливість стверджувати, що подальші дослідження з метою розробки лікарських засобів із тиреотропними властивостями на інших експериментальних моделях гіпотиреозу є перспективними та доцільними.

UDC 616.441:577.175.4-008.9:546.23

ABRAMOVA N.O., PASHKOVSKA N.V.

Higher State Educational Establishment of Ukraine
«Bukovinian State Medical University», Chernivtsi,
Ukraine

EFFECT OF SELENIUM ON THYROID HORMONES METABOLISM IN PATIENTS WITH METABOLIC SYNDROME

Microelements, such as selenium and iodine, play important role in thyroid hormones metabolism. Vio-